Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1887-08-01

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 1 3 5

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10337

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Δ. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1887 ΑΡ. 135

Συνδρομή ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.
Ἐλδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ.

Μετὰ χαρᾶς βλέπομεν ὅτι ἤρξαντο τὰ ἐγχώρια φύλλα συνεργαζόμενα καὶ συνυποστηριζόντα τὰς καλὰς ἰδέας. Τὰ ὑπὲρ προμηθεύσεως ἀμερικανικῶν σπόρων ἀμπέλου, καὶ ὑπὲρ ὑποστηρίξεως τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἰδέας ἡμῶν ἀνέγραψαν καὶ ὑποστηρίζουσι καὶ ἄλλαι συνάδελφοι. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπικροτήσωμεν ἐν χαρᾷ ἐπὶ τοῖς εὐχαρίστοις τούτοις συμπτώμασιν. Οὕτω θέλομεν τὰ ἐγχώρια φύλλα, καὶ τοιοῦτος νομίζομεν εἶνε ὁ προορισμὸς τῆς δημοσιογραφίας.

Τὰ διάφορα φύλλα ἑνὸς μέρους καὶ μάλιστα τῆς Κύπρου, ὅπου τὸ πρῶτον καὶ κυριώτερον μέρος τοῦ προγράμματός των εἶνε ἡ ὑπὲρ τῆς δεινοπαθούσης πατριδος φροντὶς καὶ μέριμνα καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ἀναγραφὴ εἰδήσεων, πρέπει νὰ ὦσι τόσον στενῶς συνδεδεμένα καὶ πρέπει νὰ συμβαδίζωσι μὲ τόσην ὁμόνοιαν ὥστε νὰ θεωρῶνται ὡς διευθυνόμενα ὑφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ νεύματος, τοῦ νεύματος τῆς πατριδος. Ἄλλως πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς γνώμη τοῦ δημοσίου μία ἰδέα, τὴν ὁποίαν μονομερῶς γράφει ἓν φύλλον, καὶ ἡ ὁποία οὐδεμίαν ἠχὼ εὑρίσκει εἰς τὰ ἄλλα;

Αἱ Κυβερνήσεις μικρῶν μερῶν τότε μόνον προσέχουν εἰς τὸν τύπον καὶ τότε θεωροῦν γνώμην τινὰ ὡς ἔχουσαν βαρύτητα ὅταν αὐτὴ ὁμοφώνως ἐκφράζεται ὑπὸ πολλῶν φύλλων. Εἰς ἄλλα μέρη ἀρκεῖ ἴσως καὶ ἡ γνώμη ἑνὸς καὶ μόνου φύλλου νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἡμεῖς ἐρῶ δὲν ἔχομεν οὔτε «Χρόνους» οὔτε «Σημαίας» αἵτινες ἀντιπροσωπεύουν ἑκάστη ἑκατομμύρια. Ἡμεῖς μόλις ἐν τῇ ἑνώσει θὰ ἔχωμεν μικρὰν ἰσχὺν ἀναγκαίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν τῆς φιλτάτης πατρίδος συμφερόντων.

Δὲν ἐννοοῦμεν ὅμως ὅτι πᾶσαν ἰδέαν ριπτομένην εἰς τὸν τύπον ὀρθὴν ἢ μὴ, ἔλλογον ἢ παράλογον ἀμέσως νὰ τὴν παραδέχηται καὶ νὰ τὴν ὑπερασπίζηται ἀβασανίστως καὶ ἄλλο φύλλον. Δὲν θεωροῦμεν ὅμως καλὸν καὶ ἐπὶ μιᾶς παραλόγου θεωρουμένης ἢ ἀβεκτίμου ἰδέας φύλλου τινὸς νὰ τηρῶσι σιγὴν τὰ ἄλλα. Τοῦτο δὲν εἶνε καλὸν σύστημα. Ἐπὶ πάσης τοιαύτης ἰδέας εἶνε ἀναγκαία ἡ ἀπαθὴς καὶ λογικὴ συζήτησις, ἐλευθέρως δὲ καὶ ἀμέσως πρέπει ἕκαστον φύλλον νὰ ἐκφέρῃ τὰς κρίσεις καὶ γνώμας του.

Τοιαύτη ἔστω πρὸς Θεοῦ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι ἡ πορεία μας. Τοιουτοτρόπως μόνον θὰ δώσωμεν πρῶτον ἡμεῖς καὶ δεύτερον ἡ Κυβέρνησις τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ

Δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς συναδέλφου «Φωνῆς» ὅτι τὸ Νομοθετικὸν ἔδλαψεν ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ τὴν νῆσον καὶ ὅτι πρέπει νὰ διαλυθῇ. Εἶνε τὸ μόνον πολίτευμα τὸ ὁποῖον ἐδωρήθη ἡμῖν ἐλθριάδδω καὶ τὸ ὑπεδέχθημεν ἐν ἀγαλλιάσει, καθ' ὅλαμδάνει μέρος καὶ ὁ λαὸς εἰς τὰ Κυβερνητικὰ δουλεύματα καὶ τὴν διοίκησιν τῆς νήσου. Συμφωνοῦμεν πλήρως ὅτι οὐδὲν κατορθοῖ, ἀλλὰ δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι ἐγένετο τουλάχιστον κώλυμα εἰς πολλά, τὰ ὁποῖα θὰ ἔδλαπτον ἴσως τὸν Τόπον.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπῆρχε Νομοθετικὸν, πιθανὸν νὰ ἐρωτήσῃ τις, οἱ Ἄγγλοι θὰ ἔδλαπτον ἄρά γε τὴν Νῆσον;

Δὲν παραδεχόμεθα ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι διάθεσιν διὰ νὰ βλάψωσι τὸν Τόπον, πλὴν ἰδοὺ ποῦ ἔγκειται ἡ διαφορά.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ καταρτίσῃ συνεχῆ τὴν ἄλυσιν τῶν κτήσεών της ἀπὸ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου μέχρι τῆς διώρυγος καὶ ἐντεῦθεν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν, ἐθεώρησε κατάλληλον πρὸς τοῦτο καὶ τὴν νῆσον Κύπρον, ἥτις μικρὸν ἀπέχει τῆς διώρυγος. Ἐπὶ τῇ χαρᾷ τοῦ τοιούτου ἀποκτήματος ὑπέδωκεν εἰς τὰς ὑπεράγκους ἀπαιτήσεις τῆς Πύλης. Πλὴν, καταλαδοῦσα τὴν νῆσον, εὗρεν ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ὅτι ἦταν ἄνθρακες θ' θησαυρὸς, τὸ δὲ σπουδαῖον κατ' ἔτος ἔλλειμμα (κατ' ἀρχὰς 60 χιλ. λιρῶν μέχρι 40) ἦτο ἠναγκασμένη βεδαίως νὰ τὸ συμπληροῖ, καὶ τότε θόρυδοι, ἀγορεύσεις, συζητήσεις ὡς πρὸς τὴν κατοχὴν τῆς νήσου ἠγείροντο ἐν τῇ Βουλῇ. Ὡς μόνον λοιπὸν μέσον πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ἐλλείμματος ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ τὴν προσθήκην φόρων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τείνουν ἅπασαι αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως ἀφοῦ ἤδη εἶνε δεσμευμένη ὑπὸ τῆς ἀφορήτου ἐκείνης συμδάσεως. Πάν λοιπὸν νομοσχέδιον, πᾶσα πρᾶξις σκοπὸν ἔχει τὴν φορολογίαν. Δὲν παραδέχονται οἱ Ἄγγλοι ὅτι οἱ Κύπριοι εἶνε δυστυχεῖς, «διότι, λέγουν, ἰδοὺ εἶνε ἐνδεδυμένοι, ἰδοὺ ἔχουν κατοικίαν. Δὲν ἠκούσαμεν λέγουν, νὰ ἀποθάνῃ τις ἐν Κύπρῳ ἕνεκα πείνης.» Ἐσχάτως μάλιστα Διοικητὴς, Ἐπαρχίας τινὸς, λαδὼν φαίνεται ἐντολὴν νὰ ἐρευνήσῃ περὶ τῆς δυστυχίας τῆς Ἐπαρχίας του, ὅταν ἐπληροφορεῖτο ὅτι ἐντὸς ἑνὸς χωρίου «10 μόνον κάτοικοι δύνανται νὰ περάσουν τὸν χρόνον οἱ δὲ ἄλλοι 20 δὲν ἔχουν νὰ φᾶν» «Ἄ, εἶπεν οἱ 10 ἐκεῖναι συντηροῦν τοὺς ἄλλους.»

Ἐὰν λοιπὸν τὸ Νομοθετικὸν δὲν ὑπῆρχε πόσα τοιαῦτα φορολογικὰ νομοσχέδια δὲν θὰ ἐλάμδανον ἀμέσως ἰσχὺν νόμου οἷον τὸ «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐγγραφῆς τίτλων» τὸ «περὶ νέας ἐκτιμήσεως τῶν κτημάτων» καὶ πλεῖστα ἄλλα;

Διὰ παγκυπρίου ὑπομνήματος ἀνάγκη νὰ ζητηθῶσι παρὰ τῆς κεντρικῆς Κυδερνήσεως δύο τινά. Α'. εὔρυσις τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ, καὶ Β'. καλή, δικαία καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸν πληθυσμὸν κατάρτισις ἢ βελτίωσις τοῦ Μ. Ἰδαρὲ εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ παράλογος καὶ ἄδικος πάντοτε ἐκτίμησις τῶν προϊόντων τῆς Νήσου.

ΔΙΑΤΙ ΗΥΞΗΣΑΝ ΑΙ ΚΛΟΠΑΙ

Μετὰ πλείστης ὅσης χαρᾶς ἀνέγνωμεν τὰς κατὰ τοῦ «Διάτι ηὐξήσαν αἱ κλοπαὶ» ἄρθρου μᾶς ἐν δυσὶ φύλλοις τῆς συναδέλφου «Ἀληθείας» διότι, ὁμολογοῦμεν τοῦτο, ἡ συζήτησις περὶ παντὸς πράγματος εἶνε τροφή μας, ἐνόσῳ ὅμως αὕτη περιστρέφεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς λογικότητος καὶ τῆς ἀπαθείας. Ἀλλ' ὁ «φίλος μας» εἶχε μὲν σκοπὸν ἀναιρέσεως ἀλλ' οὐχὶ καὶ καὶ διάθεσιν φαίνεται διότι δι' ὅσων ἔγραψε δὲν ἀνήρεσε τὸ ἄρθρον μας ἐκεῖνο. Ἡ μήπως νομίζομεν τοῦτο ἐκ πνεύματος ἐγωιστικοῦ; Ἴδωμεν.

Α'. Ἐγράψαμεν ἡμεῖς ὅτι καὶ ἡ δυστυχία τοῦ χρόνου συνέτεινεν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αὔξησιν τῶν κλοπῶν, ὁ δὲ «φίλος μας» ἀπαντᾷ ὅτι κλέπται καὶ κλοπαὶ ὑπῆρχον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ δύο ἐτῶν ἤδη ἔρθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον διὸ καὶ ἡ φύσις διαμαρτύρεται καθ' ἡμῶν. Ἡμεῖς παραπέμπομεν τὴν φύσιν καὶ τὸν «φίλον μας» νὰ ἐρωτήσωσι πάντα ἄνθρωπον ἂν ἐνθυμῆται νὰ ἠκούσθησαν τόσαι κλοπαὶ εἰς ἄλλο ἔτος. Ἢ νὰ ἐξετάσωσι τὰ φύλλα ἄλλων ἐτῶν ἂν ἀνεγράφησαν τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κλοπαὶ, καὶ τότε ἢ θὰ μαρτυρήσῃ

ὑπὲρ τῆς ἰδέας μας καὶ ὁ «παθὼν καὶ τοῖς πάσχουσι συμπάσχων» καὶ ὁ «Χίπης Μαστιγίδης» καὶ λοιποὶ τόσοι γράψαντες Ἱερεμιάδας περὶ τῶν κλοπῶν τοῦ ἔτους τούτου ἢ θὰ διαμαρτυρηθῇ κατ' αὐτῶν ἡ κυρὰ φύσις. Κλέπται καὶ κλοπαὶ οὐδέποτε ἔλειψαν οὐδ' ἀπ' αὐτοὺς τοὺς Παρισίους ἀλλ' ἡμεῖς «διατὶ ηὔξησαν» ἐγράφομεν καὶ οὐχὶ διατὶ ἐγεννήθησαν αἱ κλοπαί. Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν τῷ «φίλῳ μας» ὅτι τὸ μετὰ τὴν λέξιν «μικρῶν» ἐρωτηματικὸν ἐν παρενθέσει δὲν ἔχει νομίζω τὴν σειράν του, διότι ἡμεῖς ἐγράφομεν «μικρῶν, κατ' αὐτοὺς (τοὺς κλέπτας) ἐγκλημάτων». (Ἰδέτω τὸ σχετικὸν ἄρθρον).

Β'. Ἐγράφομεν ἡμεῖς ὅτι καὶ τὸ ὅτι οἱ χωρικοὶ δὲν κατέρχονται νὰ μαρτυρήσωσι κατὰ τῶν κλεπτῶν συντείνει εἰς τὴν αὔξησιν τῶν κλοπῶν. Ὁ «φίλος μας» λέγει ὅτι ἀφ' ἑνὸς ὡς πρὸς τοῦτο ἔχομεν μέγα δικαιον (τὸ ὅτι δὲν κατέρχονται νὰ μαρτυρήσωσι) ἀφ' ἑτέρου δὲ μέγα ἄδικον (διότι, ἐπειδὴ εὑρισκόμεθα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Σάλπιγγος» ἀγνοοῦμεν (;) ὅτι δὲν κατέρχονται ἕνεκεν φόβου νὰ μὴ πάθωσι κατόπιν ὑπὸ τῶν κλεπτῶν) Ἡμεῖς ἐνταῦθα νομίζομεν ὅτι ἐλάβομεν ἀμερίστως τὸ μέγα δίκαιον, διότι ἰδοὺ τί ἐγράφομεν εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ὅτι σκέπτεται ὁ χωρικὸς καὶ δὲν κατέρχεται νὰ μαρτυρήσῃ· «τί μὲ μέλλει νὰ χασομερῶ καὶ αὔριον νὰ πάθω ἐγὼ χειρότερα»; Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι καίτοι διηνεκῶς πρὸ τοῦ γραφείου τῆς «Σάλπιγγος» εὑρισκόμενοι, (καὶ ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἀκριβῶς διὰ τοῦτο), εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν πλεῖστα, ἴσως δὲ καὶ περισσότερα κατά τι τοῦ «φίλου μας».

Γ'. Ὡς τρίτην αἰτίαν τῆς τῶν κλοπῶν αὐξήσεως καὶ τῶν κλεπτῶν καὶ κακούργων ἐνθαρρύνσεως ἐγράφομεν ἡμεῖς τοὺς λεπτεπιλέπτους κοσκινισμοὺς τῶν μαρτυριῶν καθ' οὓς ὁ ἀμαθὴς χωρικός μας τὰ χάνει, καὶ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ «ἰκκὶ σιαχήτ.» Ὁ «φίλος μας» λέγει ὅτι ἐπειδὴ ἠλαττώθη τὸ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν θρησκείαν σέβας καὶ ἐπειδὴ ὁ συνεχῶς ἐπιβαλλόμενος ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ὅρκος ἔκαμε νὰ χάσῃ οὗτος κατὰ χίλια τοῖς ο)ο ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι λεπτεπίλεπτοι κοσκινισμοί. Ἀλλὰ «φίλε μας» ἀφοῦ ἀνωτέρω συνομολογεῖς ὅτι οἱ χωρικοὶ, φοβούμενοι δὲν μαρτυροῦν, τί μένει νὰ κοσκινίσουν ἢ καὶ νὰ ἀρβαλίσουν τὰ δικαστήρια πλέον; Ἐνταῦθα ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ «φίλος μας» νὰ τῳ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἰδέα του ὅτι οἱ δικασταὶ πρέπει νὰ κάμνωσι διάκρισιν μεταξὺ καλῶν καὶ κακῶν, μεταξὺ τῶν μὴ καταδεχομένων νὰ ψευδομαρτυρῶσι καὶ ψευδορκῶσι καὶ τῶν εἰς οὐδὲν λογιζομένων μυρίους ὅρκους χάριν δεκασελίνου τινὸς ἀμοιβῆς, εἶνε κἄπως τολμηρά, διότι εἶνε ἀδύνατον οἱ δικασταὶ νὰ γνωρίζωσιν ἑνὸς ἑκάστου τὴν διαγωγήν. Ἔπειτα ἀδύνατον νὰ γίνηται τοιαύτη διάκρισις χωρὶς νὰ φαίνηται ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς ποιεῖ τὴν διάκρισιν, καὶ ὁ νόμος δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καλεῖται νόμος διότι εἶνε ὁ αὐτὸς δι' ὅλους.

Τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ Κουζῶνειον σύστημα κατεκρίναμεν ὡς προσκρούουσαν εἰς τὸν νόμον. Ἐνταῦθα ἄλλο πάλιν ἐρωτηματικὸν ἐν παρενθέσει μετὰ τὴν λέξιν προσκρούει χωρὶς σειράν, διότι καὶ ὑμεῖς παραδέχεσθε ὅτι προσκρούει εἰς τὸν νόμον ἀφοῦ ἀμέτως ἐπάγετε «ἀλλ' ὁ νόμος δύναται νὰ μεταβάλληται κατὰ τὰς περιστάσεις.» Δὲν παραδεχόμεθα, ὅτι ὁ νόμος πρέπει νὰ μεταβάλληται καθὼς τὰ ἰατρικὰ ὡς λέγετε, διότι τότε βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον θὰ καταντήσῃ κατ' ἔτος ἢ τὸ πολὺ κατὰ δύο ἔτη νὰ μεταβάλληται, καὶ τότε ποῖος ὁ σεβασμὸς εἰς τοιοῦτον ἐφήμερον νόμον; Ἀλοίμονον δὲ καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς ἔχοντας πολυετεῖς δίκας. Ὅταν ἔλεγον ὅτι εἰς ἐπὶ 100 κατεδικάσθη ἴσως διὰ τοῦ Κουζωνείου συστήματος ἀδίκως, ἐνόουν βεβαίως τίμιος.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Λονδῖνον, 28 Ἰουλίου.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀφίκετο εἰς Κοπεν̀αγην τὸ περ̀υσθὸν Σάββατον.

Ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις ἐπεκύρωσε τὸν περὶ τῶν ἀφγανικῶν ὁρίων συμβιβασμόν.

Πετρούπολις, 29.

Διαψεύδεται ἡ φήμη περὶ ἐπισκέψεως τῆς ἀσιατικῆς χολέρας ἐν Χαρκόβῳ.

Ρωσσικὴ πρεσβεία ἐξ ἑνὸς ἀρχιμανδρίτου καὶ πολλῶν ἱερέων ἀπελεύσεται εἰς Ἀβυσσινίαν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός.

Σοφία, 29.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Νάτσεβιτς ἀπῆλθεν εἰς Ἔβενταλ ὅπου διατρίβει ὁ πρίγκηψ τοῦ Κοβούργου.

Ρώμη, 29.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κ. Δεπρέτης ἀπέθανε σήμερον ἐν Στραδέλλᾳ.

Πετρούπολις, 30.

Οὐδεμιᾶς ἔχεται ὑποστάσεως τὸ διαδοθὲν ὅτι ἡ Ρωσσία προέτεινεν τάχα τὸν πρίγκηπα Ἰερμετίνσκην ὡς ἀνθηγεμονικὴν διοικητὴν ἐν Βουλγαρίᾳ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου ἡγεμόνος· Ἡ Ρωσσία οὐδὲν περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος προέτεινε.

Παρίσιοι, 31.

Ὁ κ. Ἰούλιος Φερρὺ, ὅστις ἀναμένεται σήμερον ἐν Παρισίοις, ὑπέδειξε τοὺς μάρτυρας αὐτοῦ ἵνα συνεννοηθῶσι μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ στρατηγοῦ Βουλανζέ.

Κατόπιν ἐπιστολῶν δημοσιευθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Γαλλίας» περὶ προτάσεων πρὸς τὸν στρατηγὸν Βουλανζὲ ὑπὸ βουλευτῶν τῆς δεξιᾶς διὰ πραξικόπημά τι, ὁ βουλευτὴς καὶ συντάκτης τῶν ἐπιστολῶν τούτων κ. Λὼρ ὑπέδειξε τὸν βουλευτὴν τῆς δεξιᾶς κ. Δελιφὸς ὡς ποιησάμενον τὰς προτάσεις ταύτας πρὸς τὸν ἄλλοτε ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν·

Παρίσιοι, 1.

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ διαπραγματεύσεις τῶν μαρτύρων τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρὺ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Βουλανζέ.

Μόσχα, 1.

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἐφημερίδος Μόσχας» Κάτκωφ ἀπέθανε σήμερον.

Λονδῖνον, 1.

Ἐν Βιέννῃ ἄδεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος θέλει ἀπέλθει ἀμέσως εἰς Βουλγαρίαν, ὅπως δώσῃ τὸν νενομισμένον ὅρκον τὴν προσεχῆ πέμπτην ἐν Τυρνόβῳ.

Παρίσιοι, 1.

Τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ Πύλη ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν πρίγκηπα τοῦ Κοβούργου νὰ μὴ μεταβῇ εἰς Βουλγαρίαν ἕως ὅτου ἐπέλθῃ συνεννόησις μεταξὺ τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου Δυνάμεων

Εἰδήσεις ἐκ Βουκουρεστίου λέγουσιν, ὅτι μέγας σάλος ἐπικρατεῖ ἐν Βουλγαρίᾳ.

Παρίσιοι, 2.

Οἱ κ.κ. Ρένταλ καὶ Προυστ, μάρτυρες τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρὺ, συνδιεσκέφθησαν τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Φαβερὼ καὶ τοῦ κ. Δελλὰν μαρτύρων τοῦ Βουλανζέ, πρὸς διακανόνισιν τῶν ὅρων τῆς μονομαχίας.

Ρώμη, 2.—Ἡ «Μεταρρύθμισις» λέγει ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ οὐδόλως θὰ τροποποιηθῇ ἕνεκεν τοῦ θανάτου τοῦ Δεπρέτη. Πάντα τὰ κράτη γινώσκουσιν ὅτι ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ εἶναι ἐξόχως εἰρηνικὴ πολιτική.

Παρίσιοι, 3.—Οἱ μάρτυρες τοῦ στρατηγοῦ Βουλανζὲ ἀπεχώρησαν διότι οἱ τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρὺ ἠρνήθησαν νὰ παραδεχθῶσι τοὺς ὅρους τῆς μονομαχίας, οὓς ἀπῄτει ὁ στρατηγὸς Βουλανζὲ ὡς προσβληθείς.

Στραδέλλα 1.—Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διέταξεν ἵνα ἡ σημαία τῆς πόλεως φέρῃ πένθος ἐπὶ ἓξ μῆνας. Τῷ Δεπρέτῃ θ' ἀνεγερθῇ μνημεῖον, μνημόσυνος δὲ λίθος θὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ οἴκου του.

Βερολίνον 2.—Οἱ γερμανοὶ διευθυντὰ καὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐν Πολωνίᾳ καὶ Ρωσσίᾳ ἐργοστασίων διετάχθησαν ὑπὸ τῶν ρωσσικῶν ἀρχῶν ν' ἀπέλθωσιν ἐντὸς 10 ἡμερῶν. Ἡ Γερμανία σκοπεῖ νὰ προβῇ εἰς σπουδαῖα ἀντίποινα.

ΣΕΡΒΙΑ.—Γράφουσιν ἐκ Σερβίας εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» ὅτι ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ πέμψῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀλέξανδρον εἰς Βαυαρίαν, ὅπως κάμῃ τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ σπουδάς. Ἀλλ' ἡ βασίλισσα Ναθαλία ἀνθίσταται παρατηροῦσα ὅτι ὁ μέλλων βασιλεὺς τῆς Σερβίας δέον νὰ λάβῃ ἐθνικὴν σλαβικὴν ἀγωγήν· ἐπιμένει δὲ ὅπως προσκληθῶσιν εἰς Βελιγράδιον καθηγηταί, μιμηθῶσι δ' ἐν τούτῳ τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων οὗτινος ὁ διάδοχος ἐλαβεν̀ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικὴν παίδευσιν. —Παρὰ τὸ Βιλελμσάφεν ὅπου ἡ Γερμανία κατασκευάζει ἤδη διώρυγα ὑπάρχει νῆσός τις καλουμένη Ἑλικολάνδη τὴν ὁποίαν κατέχει ἡ Ἀγγλία, διατηροῦσα ἐκεῖ φρουρὰν καὶ κυβερνῶσα τὴν νῆσον δι' Ἀρμοστοῦ. Ἡ ἡμιεπίσημος λοιπὸν «Ἐφημερὶς τῆς Κενισβέργης» ἐδημοσίευσεν ἄρθρον, ὅπερ κατόπιν καὶ αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου ἐδημοσίευσαν, δι' οὗ παροτρύνεται ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἵνα παραχωρήσῃ φιλικῶς τὴν νῆσον ταύτην εἰς τὴν Γερμανίαν διότι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της ἔχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Γερμανίας, διὰ τὰ πρὸς βορρὰν ἔργα ἀμύνης, καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῆς νέας διώρυγος, ἐνῷ κατεχομένη ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, ἡ νῆσος ἀπειλεῖ τὰς ἐκβολὰς τῆς νέας διώρυγος καὶ τὰ στενὰ τοῦ Βιλελμσάφεν. Τὸ νέον τοῦτο μελανὸν σημεῖον ἐν τῷ ὁρίζοντι τῶν σχέσεων Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας δύναται εὐκόλως νὰ μετατραπῇ εἰς νέφος ἀπειλοῦν τὴν

αἰθρίαν του. Ἄχρις ὥρας ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις μὴ ἔχουσα ἐκπαλαι τὴν ἀκοὴν εὐαίσθητον εἰς τοιαύτας προτάσεις, οὐδόλως εὑρεστήθη ἵνα κατέλθη εἰς συζητήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἀς ἴδωμεν ἐν τῷ μέλλοντι.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν περὶ τὴν 1 1]2 μ. μ. ὥραν ἠσθάνθημεν ἐν Λεμησσῷ μικρὰν δόνησιν σεισμοῦ. Καθ' ἃς δ' ἔχομεν πληροφορίας, τὸν αὐτὸν ἠσθάνθησαν καὶ ἐν Βκρωσίοις καί τισι τῶν πέριξ ἐκεῖ χωρίων.

*
* *

Ὁ ἀκάματος γεωργικὸς νοῦς ὁ παντοίας γνώσεις περὶ πολλῶν πραγμάτων κεκτημένος ἀξιότ. κ. Ρισιὰλ ἐπελάβετο σπουδαίως τῆς φυτεύσεως ἀμυγδαλεῶν. Ἐν τῇ παρὰ τὴν κώμην Νῆσον ὡραίᾳ ἐξοχικῇ ἐπαύλει του ἐφύτευσεν ἐπ' ἀρκετῆς ἐκτάσεως γῆς ἀμύγδαλα ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα σποῦν διὰ μικρᾶς πιέσεως μεταξὺ τῶν δακτύλων, τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύσατο ἐξ Εὐρώπης, καὶ ἤδη ἐκ τῶν πεπυκνωμένων ἐκείνων φυτῶν (λασανίου) λαμβάνει καὶ μεταφυτεύει κατ' ἀναλόγους ἀπωστάσεις εἰς ἄλλην γῆν. Ἐντὸς 30 στρεμμάτων ἐφύτευσεν ἐσχάτως περὶ τὰς 8 χιλιάδας τοιαῦτα φυτά, ἐξ ὧν κατ' ἀληθεῖς ὑπολογισμοὺς μετὰ μίαν πενταετίαν θὰ ἄρξηται ἀπολαμβάνων 40 χιλ. ὀκάδας ἀμυγδάλων, καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐννοεῖται, ἔτος πρὸς ἔτος θὰ αὐξάνῃ. Ἔχει ἀκόμη φυτὰ νὰ φυτεύσῃ διπλασίαν ἔκτασιν γῆς. Εἴθε οἱ χωρικοί μας νὰ ἐμιμοῦντο τὸν πρακτικὸν τοῦτον νοῦν καὶ νὰ ἐπιδίδοντο εἰς δενδροφυτείας τοιούτου εἴδους προσοδοφόρους καὶ ἀσφαλεῖς.

*
* *

Μετ' ἀληθοῦς λύπης ἡμῶν βλέπομεν ὅτι τὸ περὶ ἀνοικοδομήσεως ναοῦ ἐν τῇ πόλει μας σχέδιον ἤρξατο ἀναβαλλόμενον διὰ τὰς ἑλληνικὰς καλένδας. Ἐπειδὴ ἐδράδυνε νὰ ἔλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ συμφωνηθεὶς ἀρχιτέκτων, ἐθεωρήθη ὑπό τινων μελῶν τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς παρελθοῦσα ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ γείνῃ τι, δι ὁ καὶ ἐτηλεγραφήθη αὐτῷ νὰ μὴ ἔλθῃ πλέον. Φαίνεται δ' ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διεφώνησε καὶ ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ δ' ὁ καὶ ἤρξατο ἤδη διαλυομένη ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν ἐν τῇ κατωτέρῳ δηλώσει τῆς παραιτήσεως δύο τῶν ἀξιοτ. μελῶν. Εἴμεθα τέλος πάντων ἀψίκοροι εἰς ὅλα. Αὐτὸ δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν. Ἀλλὰ, πιθανὸν ν' ἀντίπῃ τις, σεῖς οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ εἶσθαι βέαιος ὅτι δύναται νὰ κατορθωθῇ τοῦτο χωρὶς νὰ βλαφθῶσι τὰ εἰσοδήματα τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται κατόπιν νὰ συντηρῆται; Λυτὸ ἀκριβῶς ἦτο τὸ ἔργον τῆς συστάσης εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπερ ἔπρεπε νὰ λύσῃ κατόπιν πολλῶν συνεδριάσεών της. Ἰδοὺ ὅτι ἐνῷ παρεπονούμεθα ὅτι ὁ ναὸς μέσα δὲν μᾶς χωρεῖ, τώρα δὲν μᾶς χωρεῖ οὐδὲ ἔξω, καταληφθέντος ὅλου σχεδὸν τοῦ περιβόλου ὑπὸ λίθων. —Σκοπὸς μερικῶν ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε καθ' ἃ ἐμάθομεν ν' ἄρξηται τὸ ἔργον κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον. Ἐπιτρέπεται νὰ ἐλπίζωμεν ἆρά γε;

*
* *

Ἐκ Λευκωσίας.—Ὁ ἀξιότ. κ. Ἀρ. Χαροκόπος καθηγητὴς καὶ διδάκτωρ τῆς νέας μεθόδου ἐν Σάμῳ, ἀφοῦ κατωρθώθη ἡ ἐπὶ 1 1]2 μῆνα ἐνταῦθα διαμονή του δυνάμει τηλεγραφήματος τῆς Α. Μακαριότητος πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς Σάμου καὶ εὐγενοῦς ἐκείνου συγκαταθετικῆς ἀπαντήσεως, τὴν 27ην Ἰουλίου (ἤτοι τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν) ἐξεφώνησεν ἐκ τοῦ προχείρου τὸν προεισαγωγικόν του ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ἐπὶ παρουσίᾳ ἀρκετῶν διδασκάλων, ἐλθόντων ὅπως ἀκούσωσι καὶ διδαχθῶσι τὴν νέαν μέθοδον, καί τινων πολιτῶν. Ἡ ὁμιλία του σὺν τῇ γλυκύτητι τοῦ ὕφους καὶ τῇ δι' ὀλίγων λέξεων σαφηνείᾳ τῶν πραγμάτων εἶχε σπουδαιοτάτην τὴν ὕλην καὶ τὸν σκοπόν. Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς γράψω τινὰ ἐκ τῆς ὁμιλίας του φοβούμενος μὴ ἐλαττώσω τὴν ἀξίαν αὐτῆς. Εἶπε δι' ὀλίγων λέξεων ὅτι μόνιμον καὶ διαρκὲς ἔθνος εἶνε τὸ ἔχον σχολεῖα τοῦ λαοῦ ἀλλ' οὐχὶ σχολεῖα διδάσκοντα ξηρῶς ἀνάγνωσιν, γραφὴν, ἀριθμητικὴν, καὶ γραμματικὴν, ἀλλὰ διδάσκοντα ποικίλα μαθήματα, χρήσιμα εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ νοὸς καὶ ἠθικοποίησιν τῆς ψυχῆς. Σχολεῖα ἐμφυτεύοντα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ παιδὸς τὸ καλὸν τὸ ὡραῖον καὶ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀναπτύσσοντα διὰ τῆς ὑγιοῦς διδασκαλίας τὴν κλίσιν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τὴν γενναιότητα καὶ τὸ θάρρος ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Τὴν ἐπιοῦσαν Τρίτην (28 Ἰουλίου) ἤρξατο τῶν παραδόσεών του πρὸς τοὺς διδασκάλους.

Σ. Σ. Εὐτυχὴς τωόντι ἡ νῆσος Σάμος εὐμοιροῦσα τοιούτου πολυτίμου διδασκάλου οἷος ὁ ἀξιότ. κ. Ἀρ. Χαροκόπος, ὅστις διακαίεται ὑπὸ ἐνθέρμου ζήλου πρὸς διάδοσιν τοῦ νέου συστήματος. Ὅτε εὑρίσκετο ἐν Ἑλλάδι ἤρξατο τῆς ἐκδόσεως πολυτίμου περιοδικοῦ « ὁ Παιδαγωγὸς » τοῦ ὁποίου κύριος σκοπὸς ἦτο ἡ μόρφωσις τῶν ἀπανταχοῦ διδασκάλων ἐν τῷ νέῳ συστήματι. Δύο τὰ πρῶτα φυλλάδια τοῦ ἀξιολόγου τούτου διδακτικοῦ συγγράμματος ἔσχομεν τὸ εὐτύχημα νὰ ἔχωμεν, ἐν αὐτοῖς δὲ διαφαίνεται ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀνδρός. Εἴθε νὰ ἐξηκολούθει τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ τούτου, διότι ὡς κατήντησαν τὰ σχολεῖά μας σήμερον, γράμματα μόνον δύνανται νὰ μάθωσιν οἱ μαθηταί, μόρφωσις ὅμως καὶ γνώσεις διαφόρων χρησίμων ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ ἀρίστανται πολὺ δυστυχῶς.

Αὐτόθεν.— Εὐτυχῶς ἐφέτος δὲν ἔχομεν πυρετοὺς ἢ ἄλλας νόσους ὡς ἄλλοτε. Ἐπὶ τούτῳ ἤρξαντο μεμψιμοιροῦντες ἔνιοι ἰατροί. Ἀλλὰ βεβαίως πρέπει νὰ σκέπτωνται καὶ οὗτοι ὅτι ὑπάρχουν καὶ δι' αὐτοὺς ἄφορα ἔτη σπανιώτερα δυστυχῶς τῶν τῆς γεωργίας, ἀλλ' ἐντοσούτῳ ὑπάρχουν ἐνίοτε.

Πρὸς τοὺς Ἀξιοτ. ἐκλογεῖς μας
Ἀξιότιμοι Κύριοι

Σπεύδομεν νὰ ἀποτείνωμεν ἑνὶ ἑκάστῳ ὑμῶν τὰς εὐχαριστίας μας ὅτι εὐηρεστήθητε νὰ μᾶς τιμήσητε διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγ. Νάπας εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ σφόδρα λυπούμεθα, ὅτι ἐνῷ προεθέμεθα νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας ψήφου, αἴφνης ἀπροσδόκητα κωλύματα τείνοντα νὰ ματαιώσωσι τὸ ὡραῖον καὶ Ἱερὸν τοῦτο ἔργον, δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ παραμείνωμεν ἐν τῇ εἰδικῇ ἐπιτροπῇ ἧς ἀνέδειξέ μας μέλη ἡ ὑμετέρα ἐμπιστοσύνη, διὸ καὶ παραιτούμεθα αὐτῆς εὐχόμενοι τὴν ἔναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῇ ἐπιστασίᾳ συμμετοχῆς ἡμῶν.

Λεμησσῷ τὴν 25 Ἰουλίου 87
ΗΡ. Ν. ΛΑΝΙΤΗΣ.
ΚΛ. Ν. ΛΑΝΙΤΗΣ.

—:oo:—

Φίλη «Σάλπιγξ» (ἐξ Ὀμόδους).

Ἡ σπανιωτάτη ἐλεεινότης ἡ ἐπιπεσοῦσα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τοὺς γεωργοὺς τῶν κρασοχωρίων ἐπέφερεν οἰκτρότατα ἀποτελέσματα εἰς τὸν τόπον. Αἱ κλοπαί, οἱ φόνοι, αἱ ἁρπαγαί, αἱ ὕβρεις, ἐπολλαπλασιάσθησαν. Λάθος φαίνεται ὅτι οἱ κρασοχωρῖται ἐτόκισαν χρήματα εἰς τὰς εὐδαιμονίας των, ὡς ἔγραψάν τινες ἐπισήμως· Οἱ ἄνθρωποι σκέπτονται τί νὰ πράξουν, ποῦ νὰ καταφύγουν πῶς νὰ βιοπορισθῶσι. Πολλοὶ φαίνονται ὡς φρενήρεις, ὅπερ βυθίζει πολλοὺς εἰς σκέψεις ἵνα προλάβωσι τὴν ἀπελπιστικὴν θέσιν των. Τοι αὐτὴ ἀχρηματία οὐδέποτε ἐφάνη εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

Ποῦ ἠκούσθη νὰ ζήσῃ γεωργὸς πωλῶν πρὸς 5 παρ. τὴν ὀκὰν τὸ προϊὸν αὐτοῦ ὡς ἐφέτος; Μ' ὅλας ταύτας τοῦ βίου τὰς σκληροτάτας ἀνωμαλίας, μ' ὅλην τὴν κακίστην θέσιν τῶν γεωργῶν οἱ ἄνθρωποι μένουσιν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ καὶ τοῖς ἔργοις αὐτῶν· Μόνον οἱ περὶ τὰ κακὰ ἐντριβεῖς οἱ φύσει τερπόμενοι ἐν ταῖς ἀνωμαλίαις ταύταις ἤγειραν κεφαλὴν μαστίζοντες τοὺς φιλησύχους διὰ ὧν κακουργημάτων των, καὶ μόνος ὁ Πλάστης δύναται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰ δεινὰ ταῦτα, κατὰ τῶν ὁποίων οὐδεὶς ἀντεπεξέρχεται ἵνα σώσῃ τὸν δύστηνον κύριον γεωργόν.

Ἀναφορὰ πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἁρμοστήν.

Ἐξοχώτατε.

Καὶ ἄλλοτε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατεθέσαμεν οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Κοιλανίου καὶ Αὐδήμου τὰς παρακλήσεις ἡμῶν καὶ τὰ παράπονα πρὸς τὴν Υ. Ε. περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, περὶ οὗ καὶ αὖθις σήμερον ἀναφερόμεθα περὶ τῆς δυσαναλόγου καὶ ἀδίκου ἀποκοπῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῶν οἴνων ἡμῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τῶν οἰνοπνευμάτων φόρον, πλὴν ἡ Υ. Ε. δὲν ἠδδόκησε πρὸς λύπην ἡμῶν νὰ ἀπαντήσῃ τότε εἰς τὴν ἀναφορὰν ἡμῶν.

Ἤδη ἐπαναλαμβάνοντες μηδὲν ἄλλο δὲν δυνάμεθα νῦν, ὁπότε ὑφιστάμεθα τῆς ἀδικίας ἐκείνης τὴν μεγάλην πικρίαν, νὰ πράξωμεν, ἢ νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς παρακλήσεις ἡμῶν ἐκείνας θερμὰ δάκρυα διὰ τὸν γεωργικὸν ἡμῶν τόπον ὅτε πανταχόθεν πολιορκούμεθα ἐξ ἀναγκῶν καὶ διαφόρων συνεπειῶν τῆς φοβερᾶς ἀναμβρίας καὶ τῆς ἐλεεινότητος τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἐπειδὴ τὸ κυριώτερον βοηθητικὸν ἡμῶν προϊὸν ὁ οἶνος πωλεῖται 5—10 παρ. ἡ ὀκὰ (ἀφαιροῦντες τὸ ἀγώγιον) καὶ ἐπειδὴ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν οὐ μόνον δὲν ἠλατ-

τιόθησαν οἱ ἐπιπρόσθετοι φόροι, ἀλλὰ μᾶλλον ηὐξήθησαν πολλοὶ ἐξ ἡμῶν (Π. Χ ὁ τοῦ δρόμου ἐπὶ μὲν τοῦ κτηματικοῦ φόρου ἀπὸ 25 ἐγένετο 750]ο ἐπὶ δὲ τοῦ τῶν οἰνοπνευμάτων ἀπὸ 11 ἐγένετο 230[ο περίπου (ἐν τοιαύτῃ μάλιστα ἐποχῇ, ἐποχῇ κάθ' ἣν βλέπει τις τὴν γεωργίαν μὲν νεκρὰν, τὸν δὲ γεωργὸν βαθέως ἐξηντλημένον) πρὸς ἐπίμετρον δὲ τοῦ κακοῦ ἐν τέλει καὶ ὁ τῆς ἀκρίδος φόρος φαίνεται, ὃν παρ' ἐλπίδα βλέπομεν ἔτι κεκαλυμμένον ἐπὶ τοῦ κυρίως συστήματος τῆς φορολογίας καὶ ἐπειδὴ ἐν τοιαύταις κρισίμοις θέσεσι τῆς νήσου καὶ ἡ προκάτοχος Τουρκία ἐνδείκνυεν ἡμῖν καὶ τῷ τόπῳ ἱκανὴν συμπάθειαν δι' ἐκτάκτων βοηθειῶν ἐράνων συνεισφορῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ παρατάσεων πληρωμῆς φόρων ἱκανὰ ἔτη, Διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ τούτων ἐρμώμενοι θερμῶς ἱκετεύομεν ἤδη μετὰ τὴν πρόσφατον χαρὰν ἐν τῷ κοσμῷ τοῦ Ἰωβιλαίου τῆς ἡμετέρας Ἀνάσσης ἵνα μετασχόντες καὶ ἡμεῖς αὐτῆς, παραταθῇ τοὐλάχιστον ἡ πληρωμὴ τῶν φόρων ἡμῶν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνωμάλου φόρου τῶν οἰνοπνευμάτων (ξεντζιριέ) ὅστις εἶναι ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου τῆς γεωργίας, μὴ εὑρεθέντος ἕως σήμερον δικαίου καὶ ἐννόμου τρόπου ἢ συστήματος τῆς ἀποκοπῆς καὶ τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως τῶν οἴνων, παρακαλοῦμεν ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ῥίψῃ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ἐπιστικώτατον βλέμμα καὶ προσοχὴν σύντονον ἵνα ἐντιμᾷ τὸν οἶνον συμφώνως πρὸς τὴν καθημερινὴν ἢ τοὐλάχιστον μηνιαίαν πώλησιν τοῦ γεωργοῦ ὅπως γίγνεται καὶ εἰς τὰ χαρούπια κλπ. οὕτως ὥστε οὔτε ἡ Κυβέρνησις οὔτε ὁ γεωργὸς νὰ ἀδικῆται. Ἄλλως ἐὰν δὲν ἦναι δυνατὸν νέον καὶ ὑγιὲς σύστημα προσεχῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τούτῳ, ἱκετεύομεν νὰ λαμβάνῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἀναλογοῦν αὐτῇ εἶδος, ὅπερ καὶ τῷ νόμῳ καὶ τῇ φύσει συνάδει. Τοῦ ὀχληροῦ δὲ τούτου τῆς ἀποκοπῆς τρόπου λέγομεν μὴ ἐγκαταλειπομένου, μετὰ λύπης ἡμῶν ἀναφέρομεν Ἐξοχώτατε ὅτι οὐ μόνον ἡ ἀμπέλοφυτεία τοῦ λοιποῦ θὰ ἐλαττωθῇ ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας ἀμπελῶνάς μας θὰ ἐγκαταλίπωμεν.

Ταῦτα πάντα ἐλπίζομεν νὰ ἐξαλειφθῶσι διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ μερίμνης τῆς Υ Ἐ πρὸς ἣν διατελοῦμεν εὐπειθέστατοι οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν Αὐδήμου καὶ Κοιλανίου. ἔπονται ὑπογραφαὶ ὅλων σχεδὸν τῶν κρασοχωρίων.

—:o:—

Δημαρχιακὰ (Λάρνακος)

Ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀπελπισίας, ἕνεκεν τῶν ἀκολούθων αἰτίων.

Ὀδοκαθαρισταὶ, σηκόνουν καθ' ἡμέραν τοσαῦτα νέφη κ. ρτῶν, μεταποιοῦντες οὕτως εἰπεῖν τὴν πόλιν εἰς μικρὸν Λονδῖνον, τὸ ὁποῖον δὲν βλέπει τὸν ἥλιον ὡς ἐκ τῶν ἀτμῶν τῶν πολλῶν ἀτμομηχανῶν.

Φωτισμὸς, γίνεται διὰ τοῦ οἰκονομικωτέρου τρόπου, κατ' ἐξοχὴν ὁ τῆς ἀγορᾶς, ὥστε εἰς πολλὰ μέρη χρειάζονται μαρτυρίαι, ἂν ὑπάρχῃ φανός.

Πεζοδρόμια, διὰ τὰ ὁποῖα τοσοῦτον δημόσιον χρῆμα κατηναλώθη, δὲν ὑπάρχουν διότι ταῦτα ἐνοικιάζονται εἰς τοὺς ὀψοπώλας, ὅπως ἀπλόνωσι τὰ λαχανικά των· ἐκ τούτου δὲ γεννᾶται, διπλοῦν κακὸν, πρῶτον, οἱ σκύλοι πᾶν εἶδος ἀκαθαρσίας ἐπιρρίπτουσιν ἐπὶ τῶν λαχανικῶν καὶ ἔπειτα ἡμεῖς τὰ ἀγοράζομεν, καὶ δεύτερον, ἂν κατὰ κακήν σου τύχην, περιπλακῇς ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς μὲ ἀμάξια περαστικὰ, εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ καταπατηθῇς ὑπ' αὐτῶν, διότι δὲν ἔχει τοῦ νὰ ζητήσῃς ἄσυλον, καὶ προστατεύσῃς τὸν ἑαυτόν σου.

Ἀντλία δὲν ὑπάρχει, καὶ ἂν (ὁ Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ) συμβῇ μία πυρκαϊὰ πρέπει νὰ κουβαλοῦμεν νερὸν μὲ τὰ καπέλλα μας νὰ σβύσωμεν τὴν φωτιάν.

Ἄωροι ὀπῶραι καὶ βρώμαι καὶ ἀκαθάρλήλα διὰ πώλησιν κρέατα, καὶ σαρδέλλες, πάμπολα μένουσιν ἀπαρατήρητα, καὶ τὰ ὁποῖα συντελοῦν εἰς τὴν ὑγιείαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀγοραφύλαξ δημαρχιακὸς ὑποχρεωμένος νὰ ἐποπτεύῃ ἐπὶ τὴν ζυγίαν, καὶ τάξιν τῆς ἀγορᾶς δὲν ὑπάρχει. Ἀρχιτέκτων δυνάμενος νὰ ὑποδεχθῇ τὸ Δημαρχεῖον εἰς μερικὰς σκέψεις του, δὲν ὑπάρχει, παρὰ τὰ πάντα κ. ι. φ ῦ ν τ α ι κατὰ τὸ Ἐδόξε τῷ Προεστῶτι.

Δενδροφυτεία, εἶναι τὸ μόνον μέλλημα τοῖς ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ τοῦτο ἴσως πρὸς τὸ θελγῆναι τοῖς ἐλλογεῦσιν.

Οἱ πρόξενοι ὅμως τοῦ μεγάλου τούτου καλοῦ τῆς δενδροφυτείας δὲν σκέπτονται, ὅτι μετ' ὀλίγον ἀκόμη ἀφοῦ ἀναπτυχθῶσι τὰ δένδρα, καὶ γεμίσωσιν αἱ ρίζαι των βαθεῖς, θὰ εὕρωσι κούρκιαν τὴν γῆν καὶ θὰ ξηράνωσιν ἀφοῦ πᾶς τις βλέπει ὅτι ὅλη ἡ Λάρναξ, εἶναι ὑπόκωφος

Ἀστυνομικὰ

πηγαίνουν καλὰ; ποῖος θέλει νὰ τὰ παρατηρήσῃ, ἀφοῦ ἔχουν ἀνάγκην νοσηλείας.

Φαρμακεῖον

ἓν καὶ μόνον ὑπάρχει, ἐνταῦθα, καὶ τοῦτο εὑρίσκεται εἰς διάλυσιν, καὶ τὸ αἴτιον ὄχι ὅτι βασιλεύει ἡ ὑγιεία, ἀλλὰ διότι ἐπιτρέπεται τοῖς ἀγροίκοις νὰ πωλῶσι πᾶν εἶδος φαρμάκου, ἐξ οὗ καὶ πολλοὶ ταξειδεύουν ἄναυλα εἰς τὰς οὐρανίους σκηνάς.

« Νέα Ζηλανδία »

Ἀξιότ. κ. Συντάκτα της « Σάλπιγγος »

(ἐκ Μόρφου 22 Ἰουλίου 87)

Παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε ἐν τινι γωνίᾳ τοῦ ἐριτίμου φύλλου σας τὰ ἑξῆς:

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ 19 τρέχοντος ἐγένοντο αἱ ἐνιαύσιαι ἐξετάσεις τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ δημοτικοῦ σχολείου τῆς κωμοπόλεως Μόρφου. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἅπαν σχεδὸν τὸ ἐκλεκτοκαζόμενον πλῆθος μεταξὺ τοῦ ὁποίου διεκρίνετο ὁ Πανοσ. Ἀγ. Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Ἰωαννίκιος καὶ ὁ εὐεργέτης τῶν Σχολείων Κύριος Χριστόφορος Τερομόναχος, συνέρρευσεν ἀθρόον ἐν τῇ εὐρείᾳ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου αἰθούσῃ καὶ ἠκροάσατο ἐνδιαφερόντως τῶν μαθητῶν, οἵτινες εἰς ἅπαντα τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα ἀπήντησαν εὐστόχως. Δικαίως οἱ διευθύνοντες τὸ σχολεῖον διδάσκαλοι κ.κ. Ἰωάννης Κυριακίδης καὶ Κυπριανὸς Ἰωαννίδης ἀμφότεροι Μορφῖται ἐπεσπάσαντο τὸν ἔπαινον πάντων τῶν ἀκροατῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων τούτων ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου ὑπὸ τῆς διευθυνούσης αὐτὸ διδασκαλίσσης Κυρίας Ζωῆς Α. Γεωργιάδου. Τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τούτων ὑπῆρξε λίαν εὐχάριστον.

Διὸ συγχαίρομεν αὐτὴν καὶ τοὺς λοιποὺς διδασκάλους καὶ δημοσίως ἐπαινοῦμεν αὐτοὺς διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους, οὓς κατέβαλον ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς σπουδαζούσης παῖδας Μόρφου νεότητος.

Μέγιστος ἔπαινος ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἀξιότιμον Ἐπιτροπείαν, ἥτις παντὶ σθένει ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς καὶ εὐημερίας τῶν εἰρημένων Σχολείων.

Εἷς ἀκροατής.

ΜΑΣΤΙΞ.

Κύριε Συντάκτα.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ συστήσητε διὰ τοῦ φύλλου σας εἰς τινας κυρίους καὶ κυρίας νὰ ἐπιστεύωσι καλλίτερον τὰς ὑπηρετρίας των, καὶ νὰ τὰς περιορίσωσιν ὀλίγον διότι δὲν περιποιεῖ βεβαίως τιμὴν εἰς αὐτοὺς ἡ ἀπεριόριστος αὐτὴ ἐλευθερία τῶν ὑπηρετριῶν των. Ἡμεῖς ἐδῶ πλησίον ἔχομεν δύο τοιαύτας, αἱ ὁποῖαι κατὰ πᾶσαν σχεδὸν στιγμὴν παρουσιάζονται εἰς τὸ καφενεῖον ἐπὶ προφάσει ὅτι ζητοῦν τὸν ἀφθέντην των, καὶ ὅμως ὁ σκοπός των ἦτο διὰ νὰ μᾶς καταντήσουν ἕνα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ τοῦ ζητοῦν οἱ ἄνθρωποι κρὲν καὶ νὰ φέρῃ καρυκιλέ. νὰ τοῦ ζητοῦν μαστίχκαὶ νὰ παρουσιάζῃ σουμάδαν καὶ τὸ κατώρθωσαν φίλε μου πληρέστατα. Διὰ νὰ πεισθῆτε κύριε Συντάκτα ἔλθετε εἰς τὸ καφενεῖον μας ζητήσατε ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον Α. καφὲ, καὶ ἂν δὲν σᾶς φέρῃ κονιάκ τότε δύνασθε νὰ εἴπητε ὅτι ψεύδομαι. Δι' ἡμᾶς εἶνε ἀδιάφορον διότι ὑπαλλήλους εὑρίσκομεν πολλοὺς, ἀλλ' αἱ κυρίαι τοιούτων ὑπηρετριῶν ὀφείλουν νὰ σκεφθῶσι τὴν προσβολὴν ἡ ὁποία τοῖς γίνεται.

« Κρήνη »

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασὶ καλῆς ποιότ. ἄπιστα	γρ.	135—140
» συνήθη γερὰ	»	120—132
» κόκκινα	»	60—80
» χαλασμένα	»	40—50
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκὰ	παράδ.	45

Χαρούπια πρᾶξις

(Με λίραν Ἀγγλίας 132)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 1 Αὐγούστου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ 5 λ. 19
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 36
Τετάρτη. 5 Αὐγούστου. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 22
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 33
Νέα Σελήνης Αὐγούστου 7, ὥρ. 11 καὶ λ. 33 π μ.

ΑΙΝΙΓΜΑ 134ον.

Τῆς Κύπρου πόλις εἰμὶ ἀρχαία·
ἂν μοῦ ἀλλάξῃς τὴν κεφαλὴν,
ἀποστροφὴν εὐθὺς φωνάζεν
θὰ σοῦ ἐμπνεύσω· πλὴν ἐν ἐμοί,
Τὸν κόσμον ὅλον ἐὰν κερδήσῃς
θάλθῃς μιὰν ὥραν νὰ κατοικήσῃς.

Λαπίθω. Πολ. Χρηστόπουλος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστὴν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητός της, ἂς ὁράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανὰς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν « Πατριαρχείου » ἀγορὰν « Μπιλιάρδου » καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατάστημά του. Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἑκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των

Ἐν τῷ καταστήματί μου εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συμφερούσας παντὸς εἴδους σιδηρικὰ δι' οἰκοδομὰς, διάφορα ἐργαλεῖα ξυλουργῶν, σκεύη μαγειρικὰ, διάφορα εἴδη πολυτελείας πρὸς στολισμὸν οἰκιῶν καὶ διάφορα εἴδη χρήσιμα διὰ κυρίας, διαφόρων ποιοτήτων κλωναι σιδηραι, παντὸς εἴδους ραπτομηχαναι, διάφορα χρώματα εἰς κόνιν καὶ εἰς βάζα, γραφικὴ ὕλη, ὑποδήματα διὰ κυρίας καὶ παῖδας ὡς καὶ διάφορα εἴδη δι' ὑπ. δημοποιοὺς, ὑδραντλικαὶ μηχαναὶ κλ. κλ. κλ.

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι διὰ διάφορα τῆς νήσου μέρη.

Λεμησσῷ. Ἀγ. Ν. Γαλανίδης.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ « Σάλπιγγος » εὑρίσκονται ἕτοιμα γραμμάτια ἐπὶ καλοῦ κυανοῦχάρτου ἐκτετυπωμένα. ὡς καὶ φορτωτικαὶ, καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τόμέτσς.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρωσίοις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης. —Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλοβόχης.—Ἐν Κύθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ, Παρασκευᾶς —Ἐν Τριμιθοῦσσῃ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζηπέτρου (Αἰγιαλούσαν) Ἐν Λευκάροις ὁ Κύριος Μ. Ἱερωνυμίδης, Κωμοδίνη·

ἘΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καΐρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λαΐζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων γαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν, καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκτοῦ τυπογραφείου « Σάλπιγγος. »